

Zvonko Benašić: Iistina o oporuci biskupa Strossmayera

U vrlo dobrom radu Željka Lekšića "Iz povijesti đakovačkih mlinova" objavljenog u Zborniku Muzeja Đakovštine broj 5 na stranici 36. pisac navodi sljedeće: "Barunica Magdalena Unukić bila je biskupova rođakinja. Biskup (Strossmayer nap. ZB) ju je zasigurno vrlo poštovao dok je kasnije njoj svojom oporukom bio ostavio najveći dio novca".

Prije svega navedeni podatak o rođakinji i oporuci nema nikakve veze s temom o povijesti đakovačkih mlinova.

Drugo, taj podatak, iako je naveden pod podrubkom (fusnotom) što bi mu trebalo dati potvrdu istinitosti, nije istinit već je plod uličnih prepričavanja i tračeva kojima se želi biskupa Strossmayera prikazati u lošem svjetlu.

Začuđuje da pisac nije znao (ili nije htjeo znati) da postoji oporuka biskupa Strossmayera koja je objavljena u Glasniku biskupija Đakovačke i Srijemske u broju 8. 1905. na strani 60. Pored toga nedavno je ponovno u cijelosti objavljena u Đakovačkom glasniku broj 141. od 30. studenog 2000. godine).

Biskup Josip Juraj Strossmajer je svoju posljednju volju i odluku oporuku napisao 18. travnja 1895. godine.

Među mnogobrojnim nasljednicima među kojima su daleko najveći Dječačko sjemenište, stolna crkva i stolni kaptol napisano je i sljedeće: "Sestri Magdaleni udanoj Unukić ostavljam svu svoju srebrninu. Prilažem pako popis iste srebrnine". Dakle Magdaleni Unukić ni forinte ni krajcara, a ne najveći dio novca kako se navodi u radu Željka Lekšića..

Dodajemo tomu još i ovo: Odmah nakon smrti biskupove sudski predstavnici su pretražili biskupovu priručnu blagajnu i pronašli oko tristo tisuća kruna (150.000 bivših forinti). Budući nisu mogli odmah sve pregledati zapečatili su biskupove odaje da bi koji dan kasnije nastavili utvrđivanje imovinskog stanja biskupovog.

Sve ovo dovoljno jasno ukazuje na neistinost i neodrživost navedenog podatka o biskupovoj oporuci navedenoj u radu o đakovačkim mlinovima.

Zvonko Benašić

